

1930. omašnu knjigu: *Il santo Vangelo di N. S. Gesù Cristo*. Djelo će vrlo dobro doći propovjednicima, koji vladaju talijanskim jezikom.

Dr. Nikola Žuvić.

1. **P. J. Lacau S. J. J.: Précieux trésor des indulgences.** Petit manuel à l'usage du clergé et des fidèles. Deuxième édition revue et augmentée conformément aux dernières décisions du St. Siège. Turin-Rome, Marietti 1932, XVI + 480 str. Cijena broš. 15 fr.

2. **J. Weber: Le Psautier du bréviaire romain.** Desclée, Paris, Rome, 1932. XVI + 530 str.

3. **Dr. Ivan Rogić: Katedrala u Đakovu.** VIII + 160 str. Osijek 1932.

1. — Nakon što je autor na šezdesetak stranica prikazao crkvenu nauku o oprostima donosi redom oprost, što ih je Crkva podijelila. Uvijek je tačno naznačeno vrelo, odnosno crkvena odluka, a gdje treba, spomenuti su i izvjesni uvjeti i citiran je cijeli obred, odnosno molitva, s kojom je vezan oprost. U svemu vjerno slijedi službenu kolekciju oprosta, što je 1929. izdana typis Vaticanis pod natpisom: *Collectio precum piorumque operum*. Budući da se prema Can. 934. § 2. oprost mogu dobiti, molila se odnorna molitva u kojem mu drago jeziku, samo ako je tačnost prijevođa potvrdila ili sv. Penitencijarija ili koji od Ordinarija, iz onoga kraja, gdje puk govori jezikom, u koji su prevedene molitve, donosi autor takvu biskupsku izjavu. Djelo je vrlo praktično.

2. — Weber ne daje u ovom psalamskom priručniku nikakvog znanstvenog komentara. On odustaje čak i od toga, da svoje izvode potkrijepi naročitim citatima iz bibliografije, koju navodi na str. 42/3. Ipak se oslanja na novije rezultate biblijskih istraživanja, ali u prvom redu želi da dađe kleru u ruke priručnik, koji će biti praktičan i kojim će svećenici na dosta lagan način moći polagano da prodru do dubokog smisla i neslučenih ljepota psalama, što ih mole svaki dan u časoslovu. Najprije prikazuje u kratko uvod u psalme, a onda daje redom izvrsni prijevod i dobar tumač pojedinim psalmima, onim redom, kako su psalmi poredani u psalteriju rimskog brevira, od nedjelje do subote. Uz Van der Heerena ovaj mi je priručnik za praktični studij psalama, koji je potrebit svakom svećeniku, ako hoće moliti časoslov, a i samu sv. misu, sa živim razumijevanjem, najbolji i najpraktičniji.

3. — Za pedesetgodišnjicu posvete velebne dakovačke stolne crkve priredio je dr. Rogić i izdao na finom papiru lijepo opremljenu knjigu o dakovačkoj katedrali. On zahvaća najprije u povijest, od prvih kršćanskih vremena, preko Avara i Turaka, kratko spominje katedrale-prethodnice, onda se opsežno bavi pripremom i početkom gradnje Strossmayerove stolne crkve u Đakovu, izborom stila, graditeljima i poviješću gradnje. Preko ¾ cijelog opsega knjige zauzima tada opširni prikaz arhitekture, skulpture i slikarstva u dakovačkoj stolnoj crkvi. Slike su prosječno vrlo dobre, premda nisu sve jednakom bojom tiskane. Šteta, što barem neke od njih nisu u bojama, jer bi tek tada čitatelj mogao dobro slijediti opisivanje piščevo, koje se često oslanja upravo na kolorističke efekte. Velika je šteta i to, što autor nigdje, ni jednom riječi, ne spominje tko je sve dosad pisao o dakovačkoj katedrali i odakle je on sam mnoge podatke crpao,

dok to na pr. navodi Milko Cepelić u svom vodiču po stolnoj crkvi dako-vačkoj, koji je štampan u Đakovu 1915. Ovo bi lijepo opremljeno djelo dra Rogića, koje očito ima samo da posluži u praktičke svrhe, s time samo još dobilo na svojoj vrijednosti.

Dr. D. Kniewald.

Heffler Ferdo, Metodika religijske nastave i odgoja za učiteljske škole, III. sasvim prerađeno izdanje, Zagreb 1931, str. 120 8°. Tisak Nadbiskupske tiskare u Zagrebu. Cij. broš. Din. 22.—.

Prva dva izdanja Hefflerove Metodike davno su već posvema raspačana. Već se kroz par godina živo osjećala potreba novog izdanja. Razumljivo je i zbog same stvari kao i zbog prilika, što su se izmijenile tijekom godina, da je bilo potrebno novo izdanje znatno popuniti, kako s obzirom na najnovije tekovine didaktike i katehitične metode, tako i s obzirom na naše sadašnje školske zakone i nastavni plan. Naročito je pisac imao na umu, da se s jedne strane drži onih direktiva, što mu ih je dala katehetska anketa, održana na svršetku g. 1926., a s druge strane, da se saglasi s naredjenjem Ministarstva prosvjete od 14. IV. 1931. S. N. br. 11.502, kojim je podrobno propisana nastavna građa ove discipline za državne učiteljske škole. U okviru te dvostruke ograde dakako da pisac nije mogao sasvim slobodno dati maha svojoj svestranoj stručnoj spremi, da nam pruži potpuno zaokruženo i sa svim naučnim aparatom opremljeno djelo, kako je to sam bio zamislio i u prvotnom rukopisu već izradio. Poznato nam je, da su upravo najljepše i najinteresantnije partije morale izostati na zahtjev državne školske cenzure, da knjiga, kako se motiviralo, kao školski udžbenik ne izade preopširna. No pored svih ovih obzira na ograničenja, s kojima je pisac morao računati, odlično mu je uspjelo da dađe najbolje, što je u tim granicama moguće.

Što se tiče samog rasporeda građe, knjiga obrađuje ova poglavlja: Uvod, gdje pisac govori o temeljnim pojmovima, što se obrađuju u metodici religijske nastave. Slijedi prvi odsjek: Metodika religijske nastave, koji se dijeli u 5 dijelova: Bitnost i zadaća vjerske nastave, Povijest vjerske nastave, Opće psihologijske osnove, Religijsko učevno gradivo ili učivo, Metoda religijske nastave. Ovo posljednje poglavlje prvog odsjeka govori najprije o objektivnoj, a zatim o subjektivnoj metodi religijske nastave. Tu se pisac nalazi u svom elementu, jer se upravo on kroz punih 30 godina svoga javnog katehetskog rada borio za to, da u katehetskoj nastavi i uzgoju utre put psihološkoj metodi, koja je nikla kao plod modernog katehetskog gibanja istodobno i samostalno kod nas kao i u Austriji i u Njemačkoj, napose u Münchenu. Danas možemo s radošću konstatirati, da je ta metoda napokon doživjela opću pobjedu u katehetskom svijetu i tako unijela u duh potpune katehetske renesanse, koji se sklada s onim duhom, kakav je vladao u katehetskoj nastavi i uzgoju od prvih kršćanskih vremena, naročito kako ga je zacrtao veliki crkveni učitelj sv. Augustin. Osobito upozoravamo na to, kako je piscu uspjelo u ovom djelu dati preciznu rekonstrukciju raščlanjivanja učevnoga gradiva i postupka prema načelima Wilmannovim (str. 79—88), gdje se vidi početna neovisnost hrvatske katehitične škole od Münchenske (oso-